Dosarul nr. 5r-57/25 4-25055443-32-5r-23042025

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

26 august 2025 mun. Hîncești

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanţa de judecată, compusă din:
Preşedintele ședinței, judecător Mihaela Angheluță
Grefier Andreia Cobzac, Elena Guștiuc

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, contestația depusă de Pîrău *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 ***** din *****, emis în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional,

A C O N S T A T A T :

La 16.04.2025, în cadrul secției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, a parvenit spre examinare conform competenței contestația depusă de Pîrău *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 ***** din *****, emis în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

În vederea susținerii poziției, Pîrău ***** a indicat că la *****, pe numele său a fost întocmit procesul-verbal MAI06 *****, pe faptul că în perioada anului 2024, prin intermediul aplicației „PSB” a acceptat și primit mijloace financiare, în vederea exprimării votului la alegerile prezidențiale și a referendumului constituțional.

Susține că procesul verbal a fost întocmit pentru o faptă care nu a comis-o, iar agentul constatator urma să desfășoare toate acțiunile în vederea constatării faptei contravenționale, s-a limitat doar la întocmirea formală a procesului-verbal, iar în consecință procesul-contravențional urmează a fi încetat.

Consideră că agentul constatator i-a încălcat grav drepturile fundamentale la apărare prevăzute de art. 378 Cod contravențional.

Totodată, a indicat că la procesul-verbal cu privire la contravenție, nu este anexată nici o probă care să demonstreze faptul comiterii contravenției și în temeiul cărora, agentul constatator a tras concluziile cu privire la vinovăția persoanei și că a admis incoerențe, neclarități la întocmirea procesului-verbal.

În ședința de judecată din 28.07.2025, Pîrău *****, a menționat că în anul 2024, mai mult timp s-a aflat în străinătate la muncă. A relevat că într-adevăr, la ei acasă a fost preotul, domnul, Vrabie, care i-a rugat să o voteze pe Furtună *****ia, dar nu le-a zis că pentru aceasta vor primi bani. A precizat că numărul de telefon indicat, aparține soției sale și că tot ea, i-a dat buletinul său de identitate preotului când a fost la ei.

În prima de judecată agentul constatator s-a prezentat și a anexat procesul-verbal de examinare, iar la ulterioara ședință de judecată stabilită, nu s-a prezentat.

Prin prisma art. 455 Cod contravențional, reieșind din faptul că agentul constatator a fost informat despre ședința de judecată, instanța, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost

făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică.

În partea ce ține de citarea cît și prezența/lipsa părților legal citate, instanța reține că în acest sens este pertinentă practica CtEDO care în cauza Ponomariov vs. Ucraina a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă.

În plus, CtEDO reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă în mod expres la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (Cauza Poitrimol împotriva Franţei, Hotărârea din 23 noiembrie 1993, seria A nr. 211-K. p. 13, § 31).

Audiind participantul la proces, studiind materialele cauzei, instanţa de judecată consideră contestația întemeiată și care urmează a fi admisă, invocând următoarele considerente bazate pe cercetarea completă şi nepărtinitoare, călăuzindu-se de lege a tuturor probelor propuse spre administrare:

În conformitate cu art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1 alin.(8).

Potrivit art.375 alin.(1) Cod contravenţional, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Conform art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În conformitate cu art.442 alin.(1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Conform art. 440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Reieșind din prevederile art. 374 Cod contravențional, procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod. Din perspectiva Convenției Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenționale se pot încadra în sfera cauzelor penale.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția nevinovăției, prevăzute de art. 6§2 din Convenție.

Potrivit art.47[1] alin. (1) Cod contraventional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

La caz, în legătură cu componența de contravenție precizată, instanța relevă că scopul faptei prejudiciabile este determinarea alegătorului sau susținătorului să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv cele regionale. Modalitatea de exercitare a dreptului de vot este reglementată de legislația electorală, iar scopul trebuie să-l determine pe alegător să-și dea votul său în cadrul alegerilor sau referendumului, deci să realizeze anumite acțiuni. Corupţia electorală este o formă a corupţiei în activitatea politică. La rândul său, coruperea alegătorilor reprezintă o formă a corupţiei electorale, prin urmare, obiectul juridic generic al coruperii alegătorilor îl constituie relaţiile sociale cu privire la realizarea drepturilor constituţionale ale cetăţenilor.

Obiectul juridic special al coruperii alegătorilor îl constituie relaţiile sociale cu privire la realizarea, în conformitate cu art.38 din Constituţie, a dreptului de vot şi a dreptului de a fi ales, sub aspectul libertăţii alegătorilor de a-şi forma o opinie fără influenţe de natura oferirii sau dării de bani, bunuri, servicii ori de alte foloase în scopul determinării alegătorului să îşi exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului. Obiectul material al contravenției de corupere electorală este desemnat prin sintagma - ,,bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, care nu i se cuvin".

Prin „bunuri" se înţeleg bunurile, corporale sau incorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, ori actele juridice sau documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea. „Serviciile" reprezintă activităţile, altele decât cele din care rezultă produse, desfăşurate în scopul satisfacerii unor necesităţi ale alegătorului.

Prin „privilegii" se înţelege după caz: 1) scutirea alegătorului de obligaţii (către stat); 2) oferirea alegătorului de drepturi sau distincţii sociale care se acordă în situaţii speciale.

În sensul aceleiaşi norme, prin „avantaje" trebuie de înţeles favorurile, scutirile de obligaţii sau alte foloase. Avantajele sunt, în general, de natură economică sau financiară, însă pot avea şi un caracter nepatrimonial.

În acest sens, o cerinţă obligatorie, care reiese implicit din dispoziţia art.47[1] alin. (1) Cod contravențional, este ca bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă să nu i se cuvină alegătorului, adică bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele sub orice formă, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, iar alegătorul să nu fie îndreptățit a accepta sau primi asemenea foloase.

O o altă cerinţă este caracterul gratuit al banilor, al bunurilor, al serviciilor sau foloaselor, date alegătorului.

La caz, sunt relevante prevederile art. 38 alin.(7) Cod electoral, potrivit cărora, concurenţilor electorali li se interzice să propună alegătorilor bani, cadouri, să distribuie fără plată bunuri materiale, inclusiv din ajutoarele umanitare sau din alte acţiuni de binefacere.

Cu privire la constatarea comiterii contravenției, vinovăția este unul din elementele constitutive a unei contravenții, care urmează a fi dovedită de agentul constatator.

În acest context, instanța consideră că vinovăția lui Pîrău *****, n-a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate probe pertinente și concludente ce ar confirma faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Prin urmare, probatoriul prezentat în justificarea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție, instanţa atestă că, agentul constatator nu a acumulat careva probe pertinente și concludente care ar demonstra fapta imputată contravenientului.

În conformitate cu art. 425 alin. (1), (2) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

În această ordine de idei, instanța reiterează că în cauzele contravenţionale în care probele sunt indirecte, este important a fi stabilit în ce măsură procesul-verbal are valoare probantă autonomă şi dacă prin procedura aplicată faţă de persoana contravenientului se protejează dreptul la un proces echitabil.

La caz, în materia coruperii electorale, important nu este exclusiv sprijinul unui candidat sau partid înscris în alegeri, ci existența unui beneficiu material oferit pentru a influența comportamentul electoral al unei persoane.

În cadrul jurisprudenţei CEDO *(cauza Anghel contra României)* se relelvă că procesul-verbal are valoare de mijloc de probă, dar nu este suficient de unul singur pentru a proba fapta, mai ales dacă este contestat ferm. Dacă procesul-verbal este lipsit de susţinere probatorie (ex. fără martori, înregistrări, recunoaşteri, obiecte, circumstanţe clare etc.), atunci instanţa trebuie să dea câştig de cauză persoanei amendate. În *cauza Salabiaku contra Franţei*, Curtea a reţinut că prezumţiile sunt permise de Convenţie, dar nu trebuie sa depăşească limitele rezonabile ţinând seama de gravitatea mizei și prezervând drepturile apărării.

Prin urmare, procesul – verbal cu privire la contravenție, urmează a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Instanţa de judecată remarcă faptul că în ce priveşte procesul-verbal cu privire la contravenţie, este de înţeles că procesul-verbal cu privire la o anumită contravenţie nu poate servi prin sine probă a comiterii anume a aceleiaşi contravenţii. Procesul-verbal propriu-zis nu poate fi considerat ca probă, deoarece acesta „încununează” eforturile de administrare şi apreciere a probelor.

Astfel, analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a prezentat instanţei de judecată probe suficiente şi verosimile întru susținerea acuzației din actul de constatare și sancționării.

Instanța menționează că reieșind din învinuirea adusă în temeiul art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, având un caracter electoral, nu este suficient o simplă afirmație a agentului constatator, urmând a fi prezentate spre examinare o serie de probe care să confirme veridicitatea acțiunilor din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție.

Prin urmare, faptul că persoana ar aparea pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicaţie fără a demonstra utilizarea scopul, în condiţiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret, nu este suficient pentru a demonstra vinovăţia dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenţionale. O eventuală lista de persoane invocată de agentul constatator din care ar face parte şi contravenientul nu este însăşi un mijloc de probă concludent, întrucât nu este semnată, numită, sau că ar constitui anexă a unei probe.

În legătură cu Raportul de analiză informaţional criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181[3] şi art.243 alin. (3) lit. a) şi b) Cod penal, acesta nu se referă expres/nemijlocit la persoana contravenientului şi nu reflectă date personale ale acestei persoane sau alte date care în alt mod ar identifica-o drept parte a investigaţiei.

De asemenea, nu este clar din care considerente agentul constatator consideră acest raport poate avea calitatea de probă în temeiul art.425 Cod contravenţional.

Subsidiar, deși au fost anexate o serie de încheieri ale judecătorului de instrucţie, nu este indicată legătura acestora cu presupusa faptă comisă de către Pîrău *****.

Totodată, nici pretinsa probă ce derivă din acesta – tabelul-listă cu persoana şi numărul de SMS-uri primite, nu pot fi considerate drept probe admisibile administrate legal şi care ar putea fi puse la baza hotărârii.

Or, instalarea unei aplicaţii care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a şi fost folosită în acest scop. Este o prezumţie, şi prezumţiile nu pot ţine loc de probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declaraţii etc.) care, în cazul de faţă nu a fost prezentat de către agentul constatator.

La caz, lui Pîrău ***** i se impută acțiunile de primire și acceptare a mijloacelor financiare, însă din conţinutul procesului verbal cu privire la contravenţie nu este clar cum anume şi în care circumstanţe el a acceptat şi a primit mijloace băneşti, fiind cerute probe cu privire la acceptarea și primirea banilor în scopul nominalizat, acțiuni care nu au fost demonstrate, iar pentru presupunerea unor fapte, nu se poate aplica o sancţiune.

De asemenea, este important de a preciza că deși atât în ședința de judecată, precum și atunci când a fost audiat la IP Hîncești, Pîrău *****, a comunicat că nu utilizează numărul de telefon și că soția sa a comunicat cu Vrabie Simion cu privire la un oarecare candidat, Furtună *****ia, însă dânsul nu era atunci acasă și nu știe nimic despre această situație, fiind plecat peste hotare la muncă.

Reieșind din cele comunicate, agentul constatator urma să cerceteze detaliat circumstanțele faptei și să aducă probe incontestabile asupra faptului că Pîrău ***** a primit cu bună-știință mijloace financiare ce nu i se cuvin, în vederea exercitării votului său.

Mai mult de atât, atunci când a fost audiat, Pîrău *****, a indicat un alt număr de telefon decât cel pe care se prezumă că a fost instalată aplicația ,,PSB” și au fost primite SMS.

Deși a fost anexat un proces-verbal de examinare, prin care se indică că Pîrău ***** fiind abonat al SA ,,Moldtelecom” a recepționat o serie de mesaje de al ,,PSB”, acesta nu este suficient pentru a stabili vinovăţia în lipsa altor probe clare şi individualizate, reieșind din faptul că conetstatarul a relevat că nu se folosește de acest număr de telefon.

Or, la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicaţia dată, nu există date bancare/financiare dacă s-a produs un transfer, *nu există textul SMS-urilor* primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau şi mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicaţii.

Prin urmare, agentul constatator, nu a stabilit o legătură dintre aplicaţia menţionată şi un comportament electoral concret al contravenientului.

Mai mult, instanţei de judecată nu i s-a demonstrat care este conţinutul exact al aplicaţiei și textul SM-urilor despre care face mențiunea agentul constatator.

Deși, se admite că contestatarul a avut instalată în telefonul mobil aplicația ,,PSB", în lipsa conținutului SMS-ului ce ar confirma acceptarea banilor, precum și faptul că anume acesta utilizează acest număr de telefon, nu-i suficient de a acuza persoana de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, iar alte probe în susținerea învinuirii, instanța n-a stabilit.

Aşadar, în lipsa unor dovezi directe şi concludente, instanţa de judecată consideră că procesul-verbal nu întruneşte condiţiile de legalitate şi temeinicie factuală pentru sancţionare a persoanei, el neputând fi susţinut doar prin suspiciuni sau afirmaţii neprobate.

La acest segment, înscrisurile anexate, nu constituie probe deoarece ele nu demonstrează comiterea contravenției ce i se incriminează persoanei supusă răspunderii.

Totodată, copiile încheierilor şi mandatelor judecătoreşti anexate la proces, nu constituie în sine probe ci instrumente de acumulare a probelor.

În concluzie, instanţa de judecată atestă caracterul vag al celor constatate de agentul constatator şi acuzaţiilor formulate faţă de persoana contravenientului în raport cu probele invocate.

Examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, însă având în vedere lipsa unui ansamblu probatoriu suficient pertinent concludent şi util pentru constatarea faptei de corupere electorală pasivă, instanţa de judecată este în imposibilitate de a determina caracterul veridic al contravenţiei imputate lui Pîrău *****.

În contextul celor expuse, instanța constată că versiunea înaintată de Pîrău ***** referitor la nevinovăția sa, nu a fost combătută de careva probe pertinente și concludente probele prezentate de agentul constatator.

Or, deși în cadrul procesului-verbal cu privire la contravenție, Pîrău ***** a indicat ,,nu sunt de acord cu procesul-verbal ", iar în cadrul audierii sale a indicat că nu este de acord cu învinuirea adusă deoarece nu este membru de partid și nu a primit careva sume bănești pentru a vota în vreun fel sau altul la alegerile din 2024, agentul constatator nu a depus efort suficient pentru a demonstra versiunea sa.

Potrivit practicii CEDO, *hotărîrea pronunțată în cauza Salabiaku contra Franței,* Curtea a statuat și faptul că, prezumțiile de fapt și de drept sunt recunoscute în toate sistemele juridice, fiind permisă utilizarea acestora și în materia contravențională pentru dovedirea vinovăției făptuitorului, cu respectarea unor limite rezonabile, ținînd cont de gravitatea mizei și prevăzînd drepturile apărării. Prin urmare, prezumția de nevinovăție a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție nu are un caracter absolut, prezumția de veridicitate putînd opera pînă la limita la care prin aplicarea ei nu s-ar ajunge în situația ca persoana învinuită de săvîrșirea faptei să fie pusă în imposibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal. Deci, în lipsa unor mijloace de probă care să confirme situația de fapt reținută în procesul-verbal cu privire la contravenție, nu poate fi aplicată prezumția de temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenție.

La acest capitol, dacă procesul-verbal cu privire la contravenție nu este susţinut de dovezile în baza cărora s-a întocmit, iar contravenientul respinge învinuirile aduse, nu se mai poate susţine

temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție și deciziei fără a se încălca prezumţia de nevinovăţie instituită de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

La acest segment, agentului constatator i-a fost acordată posibilitatea de a prezenta probele care au stat la baza întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție, însă acestea nu au fost aduse.

În conformitate cu art. 461 alin. (1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.

În concluzie, reieșind din prevederile legale, raportate în temeiul prezumţiei de nevinovăţie de care se bucură contravenientul, care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, instanţa relevă că fapta contravențională imputată nu a fost demonstrată, iar prin urmare nu există, din care considerente instanța de judecată consideră necesar de a admite contestația depusă de Pîrău ***** și a înceta procesul contravenţional pornit în baza art.47[1] alin. (1) Cod contravențional, stabilind circumstanță care încetează procesul contravențional.

În conformitate cu art. art. 375, 441, 452, 458, 461 şi 462 Cod contravenţional, instanţa,

h o t ă r ă ș t e :

Contestația depusă de Pîrău ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 ***** din *****, emis în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, se admite.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 ***** din *****, emis în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, în privința lui Pîrău *****, din lipsa în acțiunile acestuia a faptului contravenției.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Președintele ședinței, judecător /semnătura/ Mihaela Angheluță

Copia corespunde originalului Mihaela Angheluță